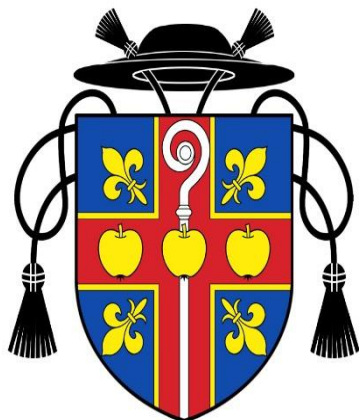

Farní list 134

Římskokatolické farnosti Nížkov

- vánoční dvojčíslí 🎄

Motto:

*„Kdo se povyšuje, bude ponížen.“
(Lk 14,11)*

Podzimní misijní jarmark

Denní modlitba apoštolátu modlitby

Nebeský Otče, kladu před Tebe celý dnešní den a ve spojení s Tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, Ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti.

Duch svatý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o Tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů pro tento měsíc:

Prosinec 2021:

- ***Všeobecný úmysl:*** *Modleme se za katechumeny, kteří jsou povoláni zvěstovat slovo Boží, aby ho dosvědčovali s odvahou a tvořivostí, v síle Ducha Svatého.*
- ***Národní úmysl:*** *Děkujeme za advent, a Vánoce a prosíme za srdce otevřená pro velký Boží dar, ať poznáváme, že narozený Ježíš je blízko každému člověku.*
- ***Farní úmysl:***
 - *Prosinec: Za to, aby nám letošní advent a Vánoce pomohly více přijmout Pána do našich srdcí.*
 - *Leden: Za svornost mezi křesťany.*

Anděl Páně...

Slovo kněze

Advent a Vánoce

Doba ztišení

Prosinec, a tedy i advent je dobou ztišení. Ztišila se i příroda. Tažní ptáci už dávno odlétli (pravda, náhradou za ně trochu křiku nadělají vrány, které se tu co nevidět objeví). Ani ti ptáci, kteří tu zůstali, se touhle dobou většinou moc hlasitě neprojeví. Některá zvířata ulehla k zimnímu spánku. Až napadne sníh, tak jeho peřina dál ztlumí různé zvuky.

Kvůli sněhu už nepůjde dělat některé venkovní práce. Možná by mne češtinář napomenul, že bych měl spíše než *kvůli* sněhu napsat *díky* sněhu, protože někteří lidé se nezastaví, dokud sníh nenapadne. A mohlo by se stát, že když nenapadne sníh, tak padnou oni. Protože my všichni se čas od času potřebujeme zastavit. Jinak padneme. Potřebujeme se zastavit proto, abychom se mohli nad sebou zamyslet.

Advent je dobou ztišení a zamyšlení. Zamyšlení nad tím, kam směřuje náš život. Zamyšlení nad tím, zda nepodléháme nějakému omylu. Zda se neženeme za nějakou chimérou. Zamyšlení nad tím, kdo a co je v našem životě důležité více, co méně a co třeba vůbec. Zamyšlení nad tím, jak do lidského života vstupuje Bůh. Zamyšlením nad tím, kde bereme sílu, naději, lásku, o co se opírá naše víra.

Vyhlížejte Ježíše

Většina z nás žije uprostřed záplavy nejrůznějších, často protichůdných a zčásti falešných či polopravdivých informací. Snadno se v této záplavě můžeme utopit. Snadno se v té záplavě můžeme cítit bezradní a ustrašení.

Naštěstí máme záchranný kruh v podobě Božího slova. Když se tvář v tvář nebezpečí nepřátelských armád chvěla srdce judského krále Achaza i jeho lidu, dostali prostřednictvím proroka Izajáše od Boha znamení: „Hle, Panna počne a porodí syna a dá mu jméno Immanuel (to je „Bůh s námi“).“ Nevíme, jak se toto znamení naplnilo v době krále Achaza, ale víme, že Bůh je tehdy podržel a nepřátelé zemi nezničili. Bezpečně však víme, že toto znamení platí *také pro nás*, protože evangelista Matouš v závěru první kapitoly vidí naplnění tohoto proroctví v narození Ježíše Krista.

V adventu vyhlížíme Toho, který osvěcuje a proměňuje náš život. Vyhlížíme Ježíše, který dává směr a smysl našemu životu a zbavuje nás strachu z budoucnosti. S Ježíšem totiž přichází do našeho života Boží životodárná moc. Krásně to ukazuje jiné místo knihy proroka Izajáše (Iz 41,17-20): „Chudáci a ubožáci hledají vodu, a žádná není, jazyk jim vysychá žízní. Já, Hospodin, jim odpovím, já, Bůh Izraele je neopustím.

Na holých pahorcích dám vytrysknout řekám, uprostřed údolí zřídílům, změním step v jezero, vyprahlou zemi v prameny vod. Na poušti dám vzejít cedrům, akáciím, myrtě a olivovníkům, v pustině vysázím cypřiše, jilmy zároveň s jedlemi, aby viděli a poznali, aby společně uvázili a pochopili, že to učinila Hospodinova ruka, že to stvořil Svatý Izraele.“

Ano, adventní čtení nás na mnoho různých způsobů, často velmi poeticky, ujišťují o tom, že i kdyby náš život vypadal jako bezútěšná poušť, když do něj pustíme Ježíše, Ducha svatého i našeho nebeského Otce, tak se z něj stane krajina plná života. To neznamena, že s Božím příchodem zmizí z našeho života všechny potíže. Ale znamená to, že s Božím příchodem dostává náš život skálopevný základ, směr, naději i smysl.

Vánoce

Přiznávám se, že v tomto oddíle si hodně půjčuji slova papeže Františka (což neznamena, že bych si v tomhle úvodníku občas něco nepůjčil i od někoho jiného). Jesličky s Ježíškem nám připomínají, že Bůh ve své veliké lásce sestoupil k nám a přijal lidské tělo i se všemi jeho často nepřijemnými limity.

A udělal to proto, aby s námi navždy zůstal. Udělal to také proto, abychom se ho konečně přestali bát. Udělal to způsobem, který nám ukazuje, že Bůh se neprosazuje silou. Bůh se prosazuje láskou, pokorou, trpělivostí, mírností. Bůh se prosazuje tím, že nám v tichosti a s velikou jemností nabízí své dary a své přátelství.

Bůh nás vyhlíží a čeká na nás a v tichosti a s velikou jemností nám nabízí své dary a své přátelství. A to kdekoliv – třeba i ve chlívě. Třeba i na místě, kde bychom ho vůbec nečekali. Třeba i ve chvíli, kdy bychom to vůbec nečekali. Třeba i v nějaké naší životní situaci, kterou se před nikým nechlubíme, protože není právě výstavní a zrovna moc „nevoní“ – podobně jako ten chlív. Bůh se neštítí vstoupit do našich „chlívů“ a navzdory tomu, jak si v těch „chlívěch“ někdy

libujeme, nám stále v tichosti a s velikou jemností nabízí své dary a své přátelství.

Kéž je pro nás Boží láska, pokora, trpělivost, tichost i jemnost stálým zdrojem naší naděje a radosti, a to nejen v době vánoční.

Přeji všem čtenářům tichý a pokojný advent a radostné, požehnané Vánoce

P. Zdeněk Sedlák

Akce, události, nabídky, upozornění

- ⇒ Milí farníci, omlouváme se všem, zvláště pak dětem, ale vzhledem k předpokládané vyšší nemocnosti a karanténám jak u dětí, tak i u „Mikulášů“ a „andělů“ letos nebude setkání s Mikulášem v kostele.
- ⇒ Dále se omlouváme za to, že některá z uvedených akcí se možná nebude z epidemiologických důvodů konat a bude odvolána třeba i dosti „narychlo“. Prosíme vás o trpělivost, plánování v této době není bez jistých obtíží.
- ⇒ Svaté přijímání doporučujeme v tomto období přijímat na ruku.
- ⇒ Pan farář už sice dostal třetí dávku vakcíny proti covidu, nicméně přesto budou návštěvy u nemocných (i u těch pravidelně navštěvovaných) v měsících prosinci a lednu pouze na jejich předchozí vyžádání (telefonické, mailové, popř. jiné). Nemocní pochopitelně nemusejí žádat sami, mohou požádat samozřejmě i prostřednictvím svých blízkých.

Prosinec:

- ⇒ 2. 12. (čtvrtek) – od 17 hodin adorace
- ⇒ 3. 12. (pátek) dopoledne pastorce nemocných v Nížkově; od 16:30 tichá adorace a sv. smíření
- ⇒ 4.-5. 12. výstava betlémů na faře pro veřejnost (pro školy začátkem následujícího týdne)
- ⇒ 9. 12. (čtvrtek) pastorce nemocných (Buková)
- ⇒ 10. 12. (pátek) pastorce nemocných (Poděšín + Sirákov)

- ⇒ Termín předvánočního zpovídání a vánočního misijního jarmarku zatím není stanoven
- ⇒ 24. 12. (pátek) v Sirákově pouze mše sv. v 16 hod. (už večerní ze Slavnosti Narození Páně, tj. vánoční), v Nížkově ve 22 hod. tradiční „půlnoční“
- ⇒ 25. 12. Slavnost Narození Páně – zasvěcený svátek, nedělní pořad mší sv.;
- ⇒ 26. 12. Svátek sv. Štěpána, nedělní pořad mší sv., vánoční koncert
- ⇒ 27. 12. (pondělí, Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty) při mši sv. žehnání vína
- ⇒ 31. 12. (pátek) mše sv. v 16 hod.

Leden:

- ⇒ 1.1. (sobota) Slavnost Matky Boží, Panny Marie, zasvěcený svátek, nedělní pořad mší sv.
- ⇒ 6.1. (čtvrtek) od 17 hod. adorace; Slavnost Zjevení Páně
- ⇒ 7.1. (pátek) pastorece nemocných (Nížkov); od 16:30 tichá adorace a sv. smíření; při mši sv. žehnání vody, křídý a kadidla
- ⇒ 8.1. (sobota) Tříkrálová sbírka; forma sbírky se přizpůsobí tomu, co dovolí aktuální podmínky
- ⇒ 9.1. (neděle) Svátek Křtu Páně
- ⇒ 13.1. (čtvrtek) pastorece nemocných (Buková);
- ⇒ 14.1. (pátek) pastorece nemocných (Poděšín + Sirákov);
- ⇒ 18.1. – 25.1. týden modliteb za jednotu křesťanů; ekumenickou bohoslužbu v měsíci lednu zatím nepředpokládáme

➤ **Stručný výhled do dalších měsíců**

- ⇒ 2. 2. (středa) – Svátek Uvedení Páně do chrámu – žehnání svící
- ⇒ 2. 3. – Popeleční středa – začátek postní doby; den přísného postu

❖ **Úklid fary:** 4. 12. Kasalová Marie; 23. 12. Mokrý Jitka; 15. 1. Bruknerová Draha

Změny vyhrazeny

Okénko (nejen) pro princezny

Moje Princezno, ... JSI MÁ KRÁSNA NEVĚSTA

Jsi má krásná nevěsta! konečJednou přijde den, kdy se budeme společně radovat v nebesích. Žádná svatba na zemi se nevyrovná oslavě, kterou spolu toho úžasného dne uspořádáme! Každá nevěsta se usilovně snaží být co nejlépe připravena na svou pozemskou svatbu. Její pomocníci dělají, co mohou, aby bylo všechno dokonalé, až se setká se svým ženichem.

Moje Princezno, já jsem Tvůj nebeský Ženich a už jsem pro Tebe všechno připravil. Netrap se tím, že Tvůj život není dokonalý. V onen slavný svatební den Tě představím celým nebesům jako nevěstu bez poskvrny a vrásky. Jediné, o co Tě dnes prosím, je, abys byla celým srdcem plně má. Kéž jsou má věrnost, milosrdenství a láska sladkou hudbou, která naplní svatební svatyni. Ty, moje nevěsto, budeš v onen den oděna do krásných šatů mé slávy a budou Ti patřit všechny hlubiny i výšiny nebeské radosti.

S láskou

Tvůj Král a Ženich

*Milostné dopisy od Tvého Krále Milované Princezně
S. R. Shepherd*

Okénko (nejen) pro mládež

Vánoční noc

Zem byla té noci rozechvělá očekáváním. Maličká planeta byla vyvolena, aby se na ní zjevilo tajemství. Velké tajemství, které bylo u počátku vesmíru a bude i u jeho konce.

Palestina, která nebyla než kouskem půdy spáleným sluncem, se chvěla dojetím. A samo město Betlém vypadalo jako brázda čekající na Boží semínko.

Zato lidé, někdy nepřilíš vítání hosté na Zemi, bez zájmu smetávali uplynulý den do zapomnění a chystali se ke spánku. Neměli ani tušení,

jaký div se chystá. Jen někteří o něm snili a věřili, že se jednou uskuteční, jenomže o něm měli úplně jinou představu.

Právě proto muži a dívky, kteří za chladného a mlhavého soumraku hledali nocleh, nechali svá srdce i vrata zavřená na petlice. Proč by se měli dělit o teplo s neznámými, o chleba a sůl s pocestnými? Jen ať si poradí sami. Jsou mladí. Mohou se vyspat pod širým nebem v kupce slámy.

Marně je Josef přemlouval a vysvětloval, že jeho žena je těhotná. Tak mladá, a už čeká dítě? Maria tiše stála a stud jí nedovolil jít se ukazovat do světla vycházejícího ze dveří. Těhotná žena! To je starý trik, jak oblomit ženské a zadarmo se ohřát.

Jediný, kdo jim uvěřil, byl hostinský. Právě proto jim však řekl, že se k němu nevejde už ani myš. Noční porod by vyvolal u hostů nevoli a za úsvitu by mu mnozí zmizeli bez placení.

Planetě Zemi se sevřely útroby lítostí. Člověk, její host, odmítal přijmout toho, kdo kvůli němu přicházel z nekonečné věčnosti. Kopec na konci Betléma se z rozechvění pohnul a skála v něm vytvořila malý převis. Vítr ho rychle vymetl a přinesl z okolních pastvin chomáče nejměkčí suché trávy. Maria ani na okamžik nezaváhala. Jemná vůně čerstvého sena ji vítala do skalního přístřešku.

Ve městě se těsné domy a úzké uličky krčily studem. Za jeho hradbami sama Země připravila nejprostší, ale současně i nejpřátelštější uvítání: stala se útočištěm, bezpečným místem pro zrod velké řeky lásky. Lásky, kterou lidé ani tehdy nechtěli pustit dovnitř.

(www.pastorace.cz)

Okénko (nejen) pro seniory

Smysl Vánoc

Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?

Kdysi za jednoho mrazivého Štědrého večera seděl zamyšleně muž u krbu, ve kterém plápolal oheň, a přemítal o významu Vánoc. "Pro

Boha nemá cenu, aby se stal člověkem," uvažoval. "Proč by všemohoucí Bůh měl trávit svůj drahocenný čas s někým, jako jsme my? A i kdyby, proč by se chtěl narodit zrovna ve stáji? Ani nápad! Celá ta věc je nesmysl. Kdyby Bůh opravdu chtěl sestoupit na zem, určitě by si našel jiný způsob."

Náhle muže vyrušil z úvah divný zvuk přicházející zvenku. Přiskočil k oknu a opřel se o rám. Venku uviděl houf sněžných hus, které divoce mávaly křídly a zoufale se plácaly v hlubokém sněhu. Byly jako omámené a pomatené. Zřejmě z vyčerpání odpadly od většího hejna směřujícího do teplejších krajin. Muži jich bylo líto, a tak se zachumlal do teplého oblečení a vyšel ven. Pokusil se zahnat roztřesené husy do teplé garáže, ale čím víc se snažil, tím víc ptáci zmatkovali. "Kdyby tak věděli, že je chci zachránit," pomyslel si muž. "Jak je mám přesvědčit, že to myslím pro jejich dobro?" Tu ho napadlo: "Kdybych se aspoň na chvíli stal taky sněžnou husou a mohl s nimi mluvit jejich řečí, pak by mě pochopily." V náhlém osvětlení si vzpomněl, že je Štědrý večer, a široce se usmál. Vánoční příběh se mu už nezdál nesmyslný. V duchu si představil prostě vyhlížející dítě ležící v jeslích ve stáji v Betlémě. Už rozuměl vánoční záhadě: Bůh se stal jedním z nás, aby nám naší řečí mohl sdělit, že nás miluje, že nás miluje právě teď a že mu jde o naše dobro.

*z knihy Kolik váží sněžová vločka vybrala Jana Vosmeková,
vydal(o): Karmelitánské nakladatelství*

Inspirace ke svatosti

Svatý Mikuláš

Kdy žil: 3./4. století

Liturgický svátek: 6. 12.

Stupeň slavení: nezávazná památka

Patron: námořníků, obchodníků, lukostřelců, dětí, lékárníků, právníků, studentů a vězňů

Kdo by neznal příběh sv. Mikuláše, který zachránil tři dcery před potupným osudem? Nejen tímto skutkem, ale mnoha dalšími dokázal, že každý z nás může být prospěšný druhým lidem, pokud zůstane pokorný, skromný, a především věrný Kristu.

Mikuláš se narodil v přístavním městě na jižním pobřeží Malé Asie. Základy křesťanské výchovy a stejně tak nemalé jmění zdědil od rodičů. Podle legendy se v rodném Mikulášově městě dostala do velké nouze jedna rodina šlechtického původu, v níž otec, který neměl na věno pro své tři dcery, chtěl prodávat jejich panenství. Mikuláš, aby je uchránil od údelu prostituce a zbavil nejhorší bídy, jim za tmy vhodil do okna měšec s penězi, dostačujícími jako věno pro první dívku. Totéž udělal ještě dvakrát a svými milosrdnými skutky utvrdil rodinu ve víře v Boží lásku a uchránil ji.

Brzy byl původce dobrého skutku odhalen, a tak se skromný Mikuláš vydal raději na pouť do Svaté země. Plul na lodi do Egypta, když propukla velká bouře a námořníky přepadla úzkost. Mikuláš se pln důvěry v Boží pomoc obrátil modlitbou k nebi a vichřice ustala a moře se uklidnilo. Nejen pro tento příběh se Mikuláš stal patronem námořníků.

Z Egypta navštívil Jeruzalém a další posvátná místa. Na zpáteční cestě se jednoho dne zastavil v kostele města Myra. Zde se předchozího dne biskupové lykijští usnesli na tom, že pro město zvolí za biskupa muže, který první vstoupí ráno do chrámu. Když tam našli modlícího se Mikuláše, vložili na něj ruce, aby z něj učinili místního biskupa. Mikuláš se nepovažoval za hodného pro takový úřad, ale když nepomohly námitky, podrobil se volbě. Jako biskup se stal vzorem opravdové lásky k Bohu i bližním. Rozdával poučení, navštěvoval a těšil nemocné, vězně i zajatce. Sytil hladové a byl ochráncem dětí, zvláště sirotků, vdov i všech lidí nevinně pronásledovaných.

V jednom vyprávění se uvádí, že studoval v Alexandrii a na zpáteční cestě zachránil život námořníkovi, který za bouřky spadl do moře. V další legendě se popisuje, že za zuřící bouře u pobřeží Lycie se námořníci dostali do nesnázi a po volání o pomoc se mezi nimi objevil muž, který jim pomáhal s plachtami i lanem. Po bezpečném přistání šli prý poděkovat do kostela a v místním biskupovi poznali svého zachránce.

Za Diokleciánova pronásledování byl zajat, poslán do vyhnanství a vězněn. Utrpení snášel s vděčností a spoluvězně povzbuzoval v důvěru v Boha. Na svobodu se dostal až za císaře Konstantina Velikého. Roku 313 se vrátil do pastýřského úřadu v Myře.

Mikuláš zemřel 6. prosince a byl pohřben v kostele v Myře. Úcta k němu se začala šířit hned po smrti, Za svatého byl uznáván velmi brzy a uvádí se, že z jeho hrobu vytékaly dva prameny, které vracely lidem zdraví. Mikuláš je nejčastěji znázorňován jako biskup, s knihou Písma sv. a třemi symbolickými jablky či zlatými koulemi připomínajícími, že jeho láska zachránila před otroctvím tři dcery, které do zkázy chtěl uvrhnout jejich zadlužený otec.

„Izidoor“

Mše svaté s intencemi v prosinci 2021

Středa 1. prosince	17:30 Na dobrý úmysl dárce a duše v očistci
Čtvrtek 2. prosince	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 3. prosince Památka sv. Františka Xaverského, kněze	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 4. prosince	7:30 Za rodinu Holcmanovu, Dienerovu, živou i zemřelou přízeň a duše v očistci

Neděle 5. prosince 2. neděle adventní	7:00 Za farnost 8:30 Za Marii a Jaroslava Novotných, Důstojného pána Jana Ledvinku, rodiče a duše v očistci 10:00 (Sirákov)
Pondělí 6. prosince	17:30 Za Františka Březinu, 3 sourozence, rodiče, rodiče Landovy a za živé i zemřelé těchto rodin
Úterý 7. prosince Památka sv. Ambrože, biskupa a učitele církve	17:30 Za živou i zemřelou rodinu Ledvinkovu a duše v očistci
Středa 8. prosince Slavnost Panny Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu	17:30 Za Jana Dobrovolného, rodiče, dva bratry, rodiče Janákovy, Jiřího Němce a rodiče
Čtvrtek 9. prosince	17:30 Za Marii a Josefa Pojmonovy, sourozence, oboje rodiče, Bohuslava Buknera a duše v očistci
Pátek 10. prosince	17:30 Za Libuši, Františka a Josefa Mackovy, rodiče a duše v očistci
Sobota 11. prosince	7:30 Za Boží ochranu a požehnání pro rodiny Mokřých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Neděle 12. prosince 3. neděle adventní	7:00 Za farnost 8:30 Za Josefa a Annu Bečkovy, celý rod a rodinu Jágrovu 10:00 (Sirákov)
Pondělí 13. prosince Památka sv. Lucie, panny a mučednice	17:30 Za Václava Musila, sourozence, rodiče, duše v očistci a celou přízeň
Úterý 14. prosince Památka sv. Jana od Kříže, kněze a učitele církve	17:30 Za Marii a Josefa Veselkovy a oběti covidu

Středa 15. prosince	17:30 Za Františka Čejku, syna Miloslava, vnuka Vojtěcha a za živou i zemřelou přízeň
Čtvrtek 16. prosince	17:30 Za Alenu Pojmanovou, synovce Jiřího, dvoje rodiče a za živé i zemřelé těchto rodin
Pátek 17. prosince	17:30 Za Ludvíka Dědka, manželku, Jaroslava Ropka, jejich rodiče a celou živou i zemřelou přízeň
Sobota 18. prosince	7:30
Neděle 19. prosince 4. neděle adventní	7:00 8:30 10:00 (Sirákov) Za Marii a Františka Chvátalovy, čtyři syny, snachu Marii, vnuka Pavla a rodiče Zichovy
Pondělí 20. prosince	17:30 Za Karla Zikmunda, rodiče, sourozence, manželé Tichých, Blehovy, celou přízeň a duše v očištění
Úterý 21. prosince	17:30 Za Josefa Pokorného, sestru, rodiče, rodinu Filipovu a duše v očištění
Středa 22. prosince	17:30 Za Marii Teclovu, Marii Farkavcovou a Marii Petrovou
Čtvrtek 23. prosince	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku, bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Pátek 24. prosince	7:30 Za Ludmilu, Josefa a Marii Chalupníkovy, celou zemřelou přízeň, Annu Křesťanovou a Bohuslava Duška 16:00 (Sirákov) Za rodinu Ondrákovu, Musilovu, Flesarovu a duše v očištění 22:00

Sobota 25. prosince Slavnost Narození Páně	7:00 Za farnost 8:30 Za Jaroslava Baumruka, Vlastu a Stanislava Bártovy, oboje rodiče, sourozence a duše v očišči 10:00 (Sirákov) Za rodiče Jarošovy, zemřelé děti, celou přízeň a duše v očišči
Neděle 26. prosince Svátek Sváté rodiny	7:00 Za farnost 8:30 Za Františka Dočekala, oboje rodiče, rodinu Dočekalovu a duše v očišči 10:00 (Sirákov)
Pondělí 27. prosince Svátek sv. Jana, apoštola a evangelisty	17:30 Za rodiče Kašpárkovy, jejich sourozence, rodiče Eliášovy, jejich děti, zetě Josefa a duše v očišči
Úterý 28. prosince Svátek svatých Mlád'átek, mučedníků	17:30 Za Jana Laštovičku, rodiče a rodiče Pospíchalovy
Středa 29. prosince	17:30 Za rodinu Hrubých
Čtvrtek 30. prosince	17:30 MŠE SVATÁ NEBUDE
Pátek 31. prosince Památka sv. Silvestra I., papeže	16:00 Na poděkování za uplynulý občanský rok a s prosbou o Boží pomoc do nového roku

Změny vyhrazeny

Mše svaté s intencemi v lednu 2022

Sobota 1. ledna Slavnost Narození Páně Matky Boží, Panny Marie	7:00 Za farnost 8:30 Za papeže 10:00 (Sirákov)
Neděle 2. ledna 2. neděle po Narození Páně	7:00 Za farnost 8:30 Za Stanislava Enderle, manželku, syna Stanislava, rodinu Kosourovu, Štohanzlovu, Horských a celou živou i zemřelou přízeň 10:00 (Sirákov)

Pondělí 3. ledna	17:30 Na poděkování za společný život a s prosbou za Boží požehnání a ochranu pro celou rodinu
Úterý 4. ledna	17:30
Středa 5. ledna	17:30 Za Boží ochranu a pomoc pro rodiny Mokrých, Rybovu, Haincovu a Husákovu
Čtvrtek 6. ledna Slavnost Zjevení Páně	17:30 Za Josefa a Marii Pojmonovy, sourozence, oboje rodiče a duše v očistci
Pátek 7. ledna	17:30 Za dar víry pro děti a mládež
Sobota 8. ledna	7:30 Na dobré úmysly
Neděle 9. ledna Svátek Křtu Páně	7:00 Za farnost 8:30 Za Marii Štohanzlovou, rodiče Kasalovy a živé i zemřelé těchto rodin 10:00 (Sirákov)
Pondělí 10. ledna	17:30 Za Josefa Šimanovského, rodiče, Zdeňka Bublána, matku, bratra a rod Kopeckých a Jarošů
Úterý 11. ledna	17:30 Za rodiče Landovy, dceru, 3 zetě, za dar zdraví a Boží ochranu
Středa 12. ledna	17:30 Za živé a zemřelé členky Modliteb matek a na úmysly jejich modliteb
Čtvrtek 13. ledna	17:30 Za živou a zemřelou rodinu Baumrukovu, Čejkovu, Štursovou a Zástěrovu
Pátek 14. ledna	17:30 Za Marii a Jana Machovy
Sobota 15. ledna	7:30
Neděle 16. ledna 2. neděle v mezidobí	7:00 Za farnost 8:30 Za Bohuslava a Kristinu Poulovy a za živou i zemřelou rodinu Poulovu 10:00 (Sirákov)
Pondělí 17. ledna Památka sv. Antonína, opata	17:30 Za Jana a Marii Musilovy, rodiče Veselých, jejich oboje rodiče, sourozence a duše v očistci

Úterý 18. ledna Památka Panny Marie, Matky jednoty křesťanů	17:30
Středa 19. ledna	17:30 Za Janu Švomovou a lidi žijící na okraji společnosti
Čtvrtek 20. ledna	17:30 Za nová kněžská a řeholní povolání
Pátek 21. ledna Památka sv. Anežky, panny a mučednice	17:30 Za Milana Zvolánka, rodiče, rodiče Tonarovy, za duše v očistci, na poděkování za Dary Ducha svatého a přímluvu Panny Marie za celou rodinu
Sobota 22. ledna	7:30
Neděle 23. ledna 3. neděle v mezidobí	7:00 Za Miloše a Ladislava Augustinovy, Josefa Němce, živé i zemřelé těchto rodin a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov)
Pondělí 24. ledna Památka sv. Františka Saleského, biskupa a učitele církve	17:30 Za Andělu Kašpárkovou, manžela, její dvě sestry, rodiče Eliášovy, jejich děti, zetě Josefa a duše v očistci
Úterý 25. ledna Svátek obrácení svatého Pavla, apoštola	17:30
Středa 26. ledna Památka sv. Timoteje a Tita, biskupů	17:30
Čtvrtek 27. ledna	17:30
Pátek 28. ledna Památka sv. Tomáše Akvinského, kněze a učitele církve	17:30 Za Marii a Václava Novákovy, syna a rodiče Pospíchalovy
Sobota 29. ledna	7:30

<p>Neděle 30. ledna 4. neděle v mezidobí</p>	<p>7:00 Za Josefa Fraňka, živé a zemřelé rodiny Fraňkovy, Peterkovy a duše v očistci 8:30 Za farnost 10:00 (Sirákov)</p>
<p>Pondělí 31. ledna Památka sv. Jana Boska, kněze</p>	<p>17:30 Za Annu a Jana Chvátalovy, nemocnou osobu a duše v očistci</p>

Změny vyhrazeny

Radostná jistota v Novém roce

- Bůh tě vidí, ať jsi kdokoliv, vidí tě tak, jak jsi.
- Vidí tě a chápe tě.
- Ví, co je v tobě, zná všechny tvé myšlenky a city, tvé vlohy a přání, tvou sílu a tvou slabost.
- Vidí tě v den radosti i v den smutku.
- Cítí s tebou v tvých nadějích a zkouškách.
- Sdílí tvé úzkosti a vzpomínky, veškerý vzestup a pokles tvého ducha.
- Objímá a nese tě v náručí.
- Čte v tvých rysech, ať kvetou zdravím, nebo vadnou nemocí.
- Něžně hledí na tvé ruce a nohy, naslouchá tvému hlasu, tepu tvého srdce, ba i tvému dechu.
- Nemiluješ se více než tě miluje On.

(Kardinál H. Newmann) Zdroj: www.pastorace.cz

Vybrala: Jana Vosmeková

Pro zasmání

Pan farář byl silnější postavy a schody na kazatelnu ho značně zmáhaly. Jednou se ztěžka vyhrabal nahoru a udýchaně zvolal: "Hoří..." Nadechl se a znovu povídá: "Hoří..." Když to řekl po třetí, v kostele už nebyla ani noha a tak neměl už komu říci: "Hoří mé srdce ke svatému Janovi."

<http://www.ledecns.farnost.cz/vtipy/>

Tabulka lektorů v prosinci 2021

ST	1			Holcmanová Z.		
ČT	2			Chromá H.		
PÁ	3					
SO	4					
NE	5	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	6			Jindrová V.		
ÚT	7			Bártová J.		
ST	8			Laštovičková M.		
ČT	9			Chromá H.		
PÁ	10					
SO	11					
NE	12	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Bártová L.
PO	13			Jindrová V.		
ÚT	14			Bártová J.		
ST	15			Holcmanová Z.		
ČT	16			Chromá H.		
PÁ	17					
SO	18					
NE	19	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	20			Jindrová V.		
ÚT	21			Bártová J.		
ST	22			Laštovičková M.		
ČT	23			Chromá H.		

PÁ	24	1. čtení	7:30		22:00	Bártová J.
		2. čtení	7:30		22:00	Linhartová M.
		přímlyvy	7:30		22:00	Eliáš B.
SO	25	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Strašilová S.
		2. čtení	7:00	Brokner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímlyvy	7:00	Brokner Jakub	8:30	Bártová L.
NE	26	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brokner J. st.	8:30	Havličková V.
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Dočekalová M.
PO	27			Jindrová V.		
ÚT	28			Bártová J.		
ST	29			Laštovičková M.		
ČT	30			Chromá H.		
PÁ	31					

Zdena Holcmanová

Tabulka lektorů v lednu 2022

SO	1	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení	7:00	Brokner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímlyvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
NE	2	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení	7:00	Brokner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímlyvy	7:00	Brokner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	3			Jindrová V.		
ÚT	4			Bártová J.		
ST	5			Holcmanová Z.		
ČT	6			Chromá H.		
PÁ	7					
SO	8					

NE	9	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Stražilová S.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Jindrová V.
		přímluvy	7:00	Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	10			Jindrová V.		
ÚT	11			Bártová J.		
ST	12			Laštovičková M.		
ČT	13			Chromá H.		
PÁ	14					
SO	15					
NE	16	1. čtení	7:00	Wasserbauerová M.	8:30	Němcová T.
		2. čtení	7:00	Brukner J. st.	8:30	Havlíčková V.
		přímluvy	7:00	Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.
PO	17			Jindrová V.		
ÚT	18			Bártová J.		
ST	19			Holcmanová Z.		
ČT	20			Chromá H.		
PÁ	21					
SO	22					
NE	23	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Holcmanová Z.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Vosmeková J.
		přímluvy		Eliáš B.	8:30	Bártová L.
PO	24			Jindrová V.		
ÚT	25			Bártová J.		
ST	26			Laštovičková M.		
ČT	27			Chromá H.		
PÁ	28					
SO	29					
NE	30	1. čtení		Wasserbauerová M.	8:30	Bártová J.
		2. čtení		Brukner J. st.	8:30	Linhartová M.
		přímluvy		Brukner Jakub	8:30	Dočekalová M.

Advent pro děti

Milé děti, těšíte se na Vánoce? Já ano! A věřím, že vy také! Tak aby nám to do Vánoc rychleji uteklo, a abychom se na ně také dobře připravili, je pro vás v kostele v Nížkově nachystáno adventní snažení. To, že si o Vánocích připomínáme narození Pána Ježíše, pro vás určitě není žádná novinka, a že k této události patří mimo jiné i tradice stavění betléma taky ne (to mimochodem vymyslel sv. František ve městě Assisi už docela dávno). A tak během adventu můžete postavit takový betlém i vy. Vždy, když přijdete do kostela na mši svatou, po jejím skončení můžete dát do betléma stromek, zvířátko nebo postavu. A kdy přijde Ježíšek s Marií a Josefem? No přece na Boží hod vánoční při mši svaté v 8:30. Tak nezapomeňte přijít a být u toho! A nejenom být na mši, ale také při ní Ježíši poděkovat za všechny dárky, které nám dává, a to nejen o Vánocích.

A ještě jeden úkol vás čeká – takový „domácí“. Jak víte, Ježíšek se narodil v noci – byla tma, jen hvězdy svítily... V kostele jsou pro vás připraveny lístečky s hvězdičkou. Lísteček si vezměte domů, přečtete si úkol, který je zezadu na lístečku napsán, a když se vám podaří ho splnit, hvězdičku vystříhnete a přineste do kostela, kde ji nalepíte na připravenou noční oblohu. Kdo je šikovný a rád dělá dobré skutky, může si vzít lístečků i víc (ale rozumně, aby zbylo i na ostatní).

A tak přeji nejenom dětem, ale vám všem v nízkovské farnosti krásné a klidné prožití adventu i vánočních svátků. Přeji vám opravdovou radost z toho, že máme ten nejkrásnější, největší, nejvzácnější a nejdražší dárek na světě – Ježíše!

Lenka Omesová

Ježíši, tady Jim

Jednoho kněze zaujaly časté návštěvy ošuměle oděného neznámého muže v jeho kostele. To, co budilo jeho podezření, byl způsob, jak tyto návštěvy probíhaly. Muž vešel, postál pár vteřin vzadu v kostele a zmizel. Kněz se bál o obsah kostelních pokladniček, a tak požádal kostelníka, aby na něho dohlédl. Jednoho dne kostelník muže oslovil a zeptal se ho, co tam dělá. "Jen tak si povídám s Bohem," zněla odpověď. "Jak to?" řekl mu na to kostelník. "Sotva vejdete, hned jste zase venku. Tomu říkáte modlitba?" Cizinec se hájil: "Jen tak sem za ním zaskočím a řeknu mu: `Ježíši, tady Jim.'" Po nějaké době navštívil kněz jedno z oddělení nemocnice a vrchní sestra mu řekla, že mají nového pacienta, který má na ostatní nemocné neuvěřitelný vliv. Nikdo nevěděl, odkud je, nikdo ho v životě ani neviděl, ale bylo na něm něco zvláštního. Na oddělení zcela vymizely sprosté řeči i vtípky, všichni se s neobvyklým západem modlili Anděl Páně a růženec – prostě, ten člověk se zdál kolem sebe vyzařovat samé dobro. Když kněz přistoupil k jeho lůžku, okamžitě ho identifikoval jako onoho návštěvníka svého kostela, kterému tak těžce ukřivdil. V náhlé touze poučit se od něho se ho začal ptát na jeho modlitební život, na jeho radostnou vážnost a na to, jak získal takový vliv na druhé pacienty.

„To moje návštěva, otče,“ přišla odpověď. Když se mu kněz s vědomím, že pacient žádné návštěvy nemá, chystal skočit do řeči, rychle pokračoval: "Ano, otče, každý den ke mně přijde a postojí u nohou mé postele. Koukne se na mě a řekne mi: `Jime, tady Ježíš!'"

*z knihy Bůh ukrytý v příbězích,
vydal(o): Karmelitánské nakladatelství, vybrala Jana Vosmeková*

Tweetuj s Bohem

Má církev svůj vlastní kalendář?

Církevní liturgický rok nezačíná 1. ledna, ale koncem listopadu nebo začátkem prosince, čtyři neděle před narozením Ježíše o Vánocích. Tato slavnost je tak důležitá, že se na ni čtyři týdny (advent) připravujeme.

Příprava na Ježíšovo zmrtvýchvstání, které slavíme o Velikonocích, trvá dokonce ještě déle – čtyřicet dní (postní doba). Církev nám dává liturgický rok proto, abychom mohli oslavovat ty nejdůležitější okamžiky Ježíšova života. Pozornost se věnuje také svátkům Panny Marie a ostatních svatých.

SVÁTKY A NEDĚLE

Liturgické svátky nejsou všechny stejně důležité. Nejdůležitější jsou slavnosti, potom svátky a pak památky. Jeden den můžeme například slavit památku nějakého svatého a na druhý den svátek Panny Marie. Neděle, známá také jako den Páně, je nejdůležitějším dnem v týdnu, protože Ježíš vstal v neděli z mrtvých. Liturgicky neděle začíná v sobotu večer. Tento zvyk jsme přejali od židů, pro které nový den začíná po západu slunce předchozího dne. Neděle a některé slavnosti jsou pro nás tak důležité, že je v tyto dny účast na mši svaté pro katolíky povinná. Doufám, že nechodíš do kostela jenom proto, že musíš, ale protože mše svatá je příležitost, jak se setkat s Ježíšem konkrétním způsobem v eucharistii.

MINULOST, PŘÍTOMNOST A BUDOUCNOST

Během liturgického roku jsme skrze Ježíše současně spojeni s minulostí, přítomností i budoucností. Skrze pohled zpět na dějiny spásy, především na Ježíšův život, smrt a zmrtvýchvstání, se toho můžeme mnoho naučit. Nyní je ten pravý čas říci Bohu ano, přijmout jeho otevřenou náruč a následovat Ježíše. Jako křesťané také tolik nevyhlížíme konec světa, ale začátek světa nového, v kterém budeme žít s Bohem navěky.

Liturgický rok začíná čtyři neděle před Vánocemi. Sváteční dny zahrnují důležité slavnosti, svátky a památky.

*Převzato z knihy Tweetuj s Bohem,
upraveno, Marie Bruknerová*

Duchovní správci naší farnosti

16. Pavel Sandtner

- narozen 1978, pochází z Benešova
- od roku 2007 jako přibyslavský kaplan vypomáhal v nízkovské farnosti
- z pověření administrátora Kubeše vedl od roku 2008 v Nížkově bohoslužby
- pak farnost sám převzal a nastěhoval se na zdejší faru
- zaměřoval se na práci s mládeží, pořádal kulturní akce, opravil faru včetně nové střechy
- v roce 2015 byl povolán do Přibyslavi
- duchovní správce v letech 2009–2015

Co nám ho v kostele může připomínat:

- varhany, jejichž kompletní obnovu zahájil
- chodník kolem kostela

(Jaroslav Jelínek)

Můj advent

Dej mi, ó Pane, aby mým adventem nebyly jen čtyři týdny před Tvým narozením, ale abych Tě viděla přicházet ke mně po celý rok kromě mše svaté různým způsobem.

Přicházíš ke mně s každým východem slunce, když sluneční paprsky pozlatí můj pokoj a volají mne do nového dne. S každým západem slunce, když den jde spát a všechno ztichne kolem.

Přicházíš v bělostných vločkách sněhu, které se jemně sypou na krajinu. V tisícerých barvách něžných kvítků, v tmavých hvozdech na horizontu, v dalekém, vesmírném světě, v třpytu hvězd i ranní trávy, ve vánku, který čechrá můj vlas, v hromu i blesku, který mne oslňuje.

Přicházíš ke mně v tom velkém tajemství, jemuž se říká člověk. V jeho křehké duši, naplněné stále hledáním něčeho, co sám ani nezná.

Přicházíš ke mně v každém dítěti, které se Ti podobá, když jsi přišel na svět.

V každé lidské práci, snažení a umění, neboť všechno je tu pro Tebe a skrze Tebe. A až konečně přijdeš, dej, aby toto shledání bylo radostné, aby celý můj život, s radostmi i žalostmi, se štěstím i odříkáním, s pády i povstáními, se zklamáním a rozčarováním, byl velkým čekáním na Tebe, byl vlastně adventem.

Zpracovala Aneta Pokorná

Malé katechetické okénko

Vtělení a narození Božího Syna

Bůh k nám lidem sestoupit nemusel. On chtěl. Chtěl to proto, že stojí o to, abychom se stali jeho přáteli. Sice se mu v žádném ohledu nemůžeme rovnat, ale On přesto stojí o to, abychom se stali jeho přáteli. On je láska, a proto se nám chce darovat, a proto se Boží syn vtělil. Ježíš nám ve svém lidství vrcholně ukazuje neboli zjevuje, jak jedná Bůh. Z Ježíšova příběhu vidíme, jak jedná Bůh a jak daleko je z lásky k nám ochoten zajít. A teprve díky tomu, co vidíme z Ježíšova příběhu, jsme schopni na Boží lásku odpovědět a stát se Božími přáteli.

Všimněme si též toho, že v narození Ježíše Krista nepřichází Bůh nějak nápadně, ale spíše skrytě, skromně. Nenárokuje si pro sebe žádné výhody, ale naopak se rodí v chlévě. Bůh totiž nechce, abychom ho milovali kvůli jeho moci nebo nádheře, ale kvůli němu samému. Snad proto se Ježíš rodí v prostředí, ve kterém po moci a nádheře není ani stopy. Snad proto se rodí do chudé rodiny.

P. Zdeněk Sedlák

Tomáš Halík: Ten příběh z ticha vánoční noci

Nastává čas vánoční a křesťanští kazatelé jsou na chvíli vřele vítáni v médiích, aby lamentovali nad komerčním chápáním svátků, do uší uštvaných hospodyněk sonorním hlasem velebili "pokoj v duši" a doporučovali "čas na rozjímání". Málokdy se však dozvíme, o čem vlastně by člověk měl o Vánocích rozjímat.

Vánoce jsou v naší kultuře chápány stále především jako svátky rodiny (to paušální klišé o horečném nakupování málokdy pamatuje na to, že většina lidí se vrhá do přeplněných supermarketů ne proto, že by jim to činilo zvláštní rozkoš, nýbrž proto, že chtějí udělat radost někomu jinému). Není proto divu, že se s tímto tématem do vědomí mnoha lidí vlamují myšlenky, které mnoho pokoje a radosti nepřinesou. V naší kultuře je stále méně lidí, kterým se obraz rodinné idyly kolem vánočního stolu a rozsvíceného stromu rýmuje s realitou jejich života.

Avšak křesťanské poselství Vánoc leží poněkud hlouběji než v rovině sentimentálních úvah a vzpomínek na dětství. Někdy bych rád ty, kdo se upřímně ptají po křesťanském smyslu těchto svátků, provedl nejen skrze konzumní Vánoce, jejichž patronem se našťástí místo betlémského dítěte stalo americké dvojče dědy Mráze, nýbrž i skrze poetický folklór a mytologii Ježíška k vánočnímu příběhu evangelií a jejich teologickému smyslu.

Víra znamená vejít do příběhu, nechat se jím zasáhnout a proměnit.

Bible nám nepředkládá víru v podobě dogmat a teologických definic, nýbrž v podobě příběhů. Také příběh z Lukášova evangelia, který se čte v kostelích o vánoční půlnoční mši, se uchází o naši víru. Víra, o níž jde, nespočívá v tom, že budeme tento text považovat za spolehlivou reportáž o tom, co se kdysi stalo. Pravda biblických příběhů a jejich smysl leží mnohem hlouběji. Neseťkáme se s ní na mostě, který vede od oněch vyprávění k událostem, které se kdysi dávno staly, nýbrž na mostě, který vede mezi biblickým vyprávěním a naším životem. Kázání má budovat tento most. Víra znamená vejít do příběhu, nechat se jím zasáhnout a proměnit. Pravda biblických příběhů není pravdou o něčem, co kdysi odeznělo, nýbrž pravdou o nás a pro nás.

Vánoční příběh z Lukášova evangelia nám předkládá překvapivě prosté vyprávění o tom, jak se chudým lidem narodilo dítě. Jen rám příběhu je jakoby pozlacen: na počátku se vyprávění dotýká vysokého světa mocných a slavných (vyšlo nařízení od císaře Augusta) a nakonec zazní andělský chór. To podstatné je vykresleno uprostřed: Maria porodila

svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místa. A Písmo dodává: V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda.

Vyprávění začalo v rovině velké politiky: celou říši uvede do pohybu císařské nařízení. Josef a Maria se musejí vydat na svou cestu z Nazaretu a ukončit ji ve stáji na okraji přeplněného Betléma. Ten, který se tam narodil, jistě nebyl zahrnut do císařských soupisů lidu. Ale my už čteme tento text s vědomím, že i nařízení a propočty mocnářů nejsou to nejdůležitější: o císaři Augustovi dnes většina z nás ví jen to, že vládl v době, kdy se v betlémské stáji narodil Mariin syn. Příběh, který začíná, bude plný paradoxů; to největší je tam vždy ukryto v nepatrných věcech.

První, kdo o novorozeném uslyšeli, byli pastýři. Pastýři nacházejí znamení, které jim bylo ohlášeno hlasem z výsosti: je jím dítě, položené v jeslích. Pastýři vyprávějí o tom, co jim bylo pověděno o tom dítěti a vzbuzují údiv – Maria však to všechno uchovávala ve svém srdci a rozvažovala o tom.

K pastýřům později přibudou mudrci; legenda dodává: královští mudrci. Prostí a chudí tak stanou vedle moudrých a urozených. Setkávají se u dítěte, ležícího na Mariině klíně – tak to známe z nespočetných zobrazení od lidových betlémů po plátna velkých mistrů. V tomto výjevu je ukryto další důležité poselství: Moudrost a prostota jsou dva póly, které od sebe nemají tak daleko. A oba mají stejně blízko k tajemství, které je za znamením dítěte. Ti však, kteří ztratili prostotu a nedozráli k moudrosti, dokáží jen těžší najít cestu do Betléma.

Nejlépe zachází s tajemstvím ten, kdo to všechno (jako Maria) uchovávala v srdci. Pro biblické chápání není srdce pouhé „sídlo citu“. Je to hlubinné jádro naší bytosti, kde zrají nejhlubší motivy našeho přesvědčení i konání. Je to hloubka, kterou sami nemáme ve vlastní režii, místo, kde překračujeme sebe samotné. Místo, kde nás oslovuje Bůh. Naše názory a ideologie bydlí v našich hlavách, tam, kde řešíme problémy a děláme plány; avšak víra – podobně

jako láska a naděje – to je něco docela jiného. Víra se dotýká tajemství, a na tajemství je rozum krátký: tajemství je třeba trpělivě uchovávat v srdci. Nechat ho tam růst, jako pod matčíným srdcem roste plod.

Moudrost a prostota jsou dva póly, které od sebe nemají tak daleko.

Slavnost narození Ježíše Krista není pro nás křesťany jen pietní připomínkou narozenin velkého muže z dávné minulosti, nýbrž zvěstí, která říká něco podstatného o člověku vůbec, o našem lidství – a také o Bohu a jeho vztahu k lidstvu.

Slovo Bůh se stalo pro mnohé lidi cizím slovem, vzdáleným, podezřelým, budícím i nepříjemné pocity. Kdyby byl Bůh, jak bych snesl, že nejsem Bohem – napsal kdysi Friedrich Nietzsche. Možná tím vyslovil nejhlubší důvod toho, proč je mnoha lidem sama idea Boha nepříjemná a nepřijatelná. Za jejich tvrzením, že Bůh není, nestojí ani tak konstatování, že věda existenci takové bytosti nedokládá, jako spíš pocit, že Bůh nesmí být – protože by mně nedovoloval být bohem.

Není pokušení být bohem něčím, co hluboce dřímá v srdci každého člověka? Bible nám na svých prvních stránkách nabízí příběh o tom, jak člověku, ledva povstal z prachu země, nestačilo, že byl stvořen jako obraz a podobenství Boží. Chtěl opravdu být bohem, chtěl se postavit na Boží místo, chtěl znát dobré a zlé – aby mohl rozhodovat o tom, co je dobré a zlé, aby mohl manipulovat s dobrem a zlem, chtěl být tím, kdo bere do vlastní režie život svůj i život druhých lidí – být středem všeho. Ještě si dobře pamatujeme písničku: Poručíme větru, dešti, kdy má pršet, kdy má vát. Tato lidská pýcha v mnoha podobách a projevech prochází dějinami lidstva; je bytostnou, existenciální lží, protože člověk se tak vydává za něco, čím není a nemůže být, opouští místo, které mu bylo vyhrazeno v řádu stvoření.

A najednou slyšíme z ticha vánoční noci zvěst zcela jinou: o tom, že v Božím srdci je jiná touha – touha být člověkem. To podstatné na vánoční zvěsti je věta, že Slovo se stalo tělem. To Slovo, které bylo na počátku u Boha, které bylo Bůh – jak čteme v prologu Janova evangelia – to Slovo, kterým Bůh chtěl plně vyjádřit sám sebe – se stalo člověkem. Bůh, který je pro nás nejdříve vzdálený a nepochopitelný,

všecko přesahující, ten Bůh se chce učinit srozumitelným: posílá své Slovo. Dává své Slovo lidem a nevezme je zpátky. Ježíš Nazaretský, jeho lidství – i v tomto tvaru dětské bezmoci – je plností Božího sebevyjádření.

Bůh činí naše lidství tím, čím sám sebe vyjadřuje. Člověčenství je to svaté místo, kde se Bůh s námi setkává.

Ve jménu této vánoční víry tvrdíme, že je to velká a svatá věc být člověkem. Věříme, že každý, kdo přijímá své vlastní lidství i lidství druhých vděčně a odpovědně jako dar a jako poslání, se už tím setkává s Bohem.

Bůh je vždycky tam, kde je člověk – i tato naděje je součástí vánoční víry. A také proto jsme zavázáni hájit velikost a důstojnost člověka, jeho práva a svobodu. Ve jménu této vánoční víry říkáme Ne všem pokusům hodnotu člověka snižovat a znevažovat. Ve jménu této vánoční víry říkáme, že žádný člověk na světě nesmí být diskriminován – ani z důvodů rasových, ani z důvodů náboženských, ani z důvodů politických, ani z důvodů nacionálních. Ve jménu této vánoční Boží důvěry v člověka chceme připomenout velikost a krásu člověčenství všem, kteří si zoufají. Lidský život – každý, i ten nejkřehčí, i ten, skrytý dosud v lůně matky – je posvátný. Je to velká věc, být člověkem, říká nám poselství vánoční noci.

Vánoční evangelium nám říká: když se naplnil čas, stává se Božím posledním neodvolatelným slovem jeho Syn – lidské dítě Mariino, člověk Ježíš z Nazareta. On – jeho příběh, jeho učení, jeho narození, smrt a vzkříšení – je tím slovem, jímž Bůh sám sebe plně sděluje a sdílí, slovem, které nám dal a nikdy nevezme zpět. Boží budoucnost se v něm stává přítomností, Boží skrytost v něm dostává lidskou tvář, Boží nepochopitelnost a nevýslovnost v něm dostává jméno.

Přichází jako dítě bez domova, jako naděje a příslib. Vidíme jen tu lidskou, křehkou a zranitelnou stránku – ta je však znamením odkazujícím k tajemství, do nějž může vstoupit jen odvaha víry, touha naděje a pokora lásky. Tím tajemstvím je jeho jednota s Otcem, teologicky řečeno: jeho božství. V tomto muži se setkal nebe a země –

otevřenost nebe, která se jmenuje Bůh, a otevřenost země, která se jmenuje lidské srdce.

Reprezentují ho pro nás ti, kteří potřebují naši pomoc a reprezentujeme ho i my v okamžiku, kdy jsme blízko těm, kdo naši blízkost potřebují, kdy se neptáme: Kdo je můj bližní, nýbrž když se bližními sami stáváme.

<https://www.novinky.cz/kultura/salon/clanek/tomas-halik-ten-pribeh-z-ticha-vanocni-noci-72009>, upraveno

Vánoční svícen

„Vidíte tenhle svícen?“ Pan J. V. vzal ze stolu starý stříbrný svícen. Natočil ho ke svým posluchačům. „To je památný svícen naší rodiny. Ani netuším, kolik pokolení ho už mělo na vánočním stole. Můj dědeček si pamatoval, že když byl malý, rozsvěcel v tomhle svícnu svíci už jeho dědeček. O každých Vánocích se do svícnu vkládala malá vánoční svíce. Velká by se do něj ani nevešla. Ale tady nejde o to, jak je velký tenhle svícen, ani o to, jak dlouho v něm vydrží svíčka hořet. Tady jde o to, že v něm svíce hoří. A proč tam hoří.“

„V naší rodině se dospělí sesednou spolu ke stolu potom, co se na Štědrý večer rozdají dárky a děti se uloží ke spánku. Svícen se postaví na stůl. A do něj se vloží malá svíčka. Rozsvítí se a my mlčíme. Ta svíčka nesvítí dlouho, nejvýš půl hodiny. A během té doby uplývá chvíle. Betlémská chvíle – tak jí říkáme. V té chvíli se snažíme myslet jeden na druhého, myslet i na ty, kdo z naší rodiny se nemohli zúčastnit štedrovečerní oslavy, myslíme na malé děti, které se už uložily ke spánku ve svých postýlkách ve vedlejších pokojích. Uděláme si čas, čas, abychom se zamysleli, co je v našich vztazích pokřiveného, čím, abych tak řekl, čím jsme šli v uplývajícím roce „jeden druhému na nervy“. Co bychom měli udělat, abychom, než ta svíce dohoří, našli nějaké řešení naší situace. Ne, tady nejde o nějaké dlouhé dumání. Ony takové nápady, jak něco zlepšit ve vztahu dvou lidí, ve vztahu rodiny... přicházejí rychle, pokud má člověk toho, o kterém uvažuje, opravdu rád.“

„Ono nejde o nějaký památeční rodinný předmět. Kdepak. Není třeba dokonce, aby tu byl nějaký svícen. Stačí obyčejná svíčka. Svíčka, okolo které se rodina sesedne a vychutná si betlémskou chvíli. Úrodně mlčí. Když člověk na někoho láskyplně myslí a mlčí, bývá to úrodné mlčení. Co všechno se z takového mlčení může narodit. Kolik vztahů by se nerozpadlo. Kolik dětí by neztratilo domov. Jenom kdyby si lidé dokázali zapálit svíčku. Sednout si kolem ní ... aspoň na chvíli, než svíčka dohoří ..., zamyslet se. Někdy stačí chvíle. Betlémská chvíle.“

(Eduard Martin: Je tu přece Ježíšek)

Životní advent

Vstoupili jsme do doby adventní. Je to doba očekávání. Pro ty, kteří už mají nějaký ten křížek na zádech tato očekávání mají jiný rozměr. Máte za sebou různá zklamání, těžkosti, přibývá nemocí a do toho všeho církev volá, abychom se těšili na setkání s Pánem. Ale ono to dává logiku. Pedagogika Boží je, že nás nechává pomalu vrůstat do stáří, do utrpení. Učíme se těžké věci sdílet s Pánem. A mnozí, kteří již něčím takovým prošli či procházejí, už ví, že nás to jakoby více přitiskne k Pánu Bohu a najednou zjistíme, že ta naše modlitba jde více z lidského srdce a víme, že v těchto bolavých chvílích nejsme sami.

Tak bych Vám všem chtěla popřát, abyste dobře prožili nejenom letošní advent, ale abyste nabrali vědomí, že ten nejcennější dar, který můžete dát, je trochu lidského tepla, času a lásky. A to je nad všechny dárky. Také Vám přeji, abyste dobře prožili ten životní advent, který se každému z nás blíží, kdy Pán Ježíš pro nás přijde ve smrti a setkáme se s ním tváří v tvář. My nejsme na tomto světě stvořeni, abychom žili věčně, ale abychom se dobře připravili na věčnost. Přece to nejkrásnější máme před sebou. Stáří je úžasné v tom, že už můžeme pokazit málo věcí. Nezávidíme nikomu, že je mladý a jsme rádi, že jsme životem prošli jen s těmi kotrmelci, které máme a není jich už víc. A že stále máme víru. Dnešní svět těmto slovům nerozumí a někteří si myslí, že na zemi je ráj. Ale na zemi nikdy nebyl ráj, jenom před prvním hříchem, ale to už je dávno pryč. Nám však Pán Bůh připravil něco lepšího než

ráj. On nám připravil nebe, kde budeme zakoušet lásku Boží. Toto je cíl našeho života, a proto nemáme myslet jen na sebe, ale na všechny okolo – slovem, činem, modlitbou a v závěru života i s tou modlitbou oběti. Nejvíce pro nás Pán Ježíš nevykonal, když kázal a uzdravoval, ale když se za nás vydal na kříž. To je ta rozhodující chvíle, ty poslední okamžiky posledních měsíců, dnů života. A pak je nejdůležitější obětovat vše za ostatní. Stáří, to je poslání. To není jenom doba těžká. To je nádherný úkol, který před nás klade Pán. Požehnaný advent i vánoce.

*Přednáška Vojtěcha Kodeta,
zpracovala Vlasta Jindrová*

PF 2022

Uzávěrka příštího čísla farního listu je 22. ledna 2022

Změna uvedených údajů vyhrazena (nutno sledovat ohlášky). Neprodejné!
Náklady na jeden výtisk činí 12 Kč.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Nížkov, Nížkov 10, 592 12
tel.: 566 675 129, IČ: 48895661, bankovní spojení: 165081021/0300
webové stránky: www.farnost-nizkov.cz

P. Zdeněk Sedlák – administrátor farnosti: sedlak.zdenek@dihk.cz, 604 246 882
Vojtěch Bárta, Marie Bruknerová – šéfredaktoři farního listu farni.list.nizkov@email.cz - email
Aneta Pokorná, Jana Vosmeková, Jaroslav Jelínek, Zdena Holcmanová, Vlasta Jindrová –
redaktoři farního listu
